

не отъ рабовъ, но отъ всаческихъ Владики Бога
платисана и послана быша.

Приваженіе отъ писателя.

Тѣмъ Божественни Писаніа та, за които са
поговори, съимануемы те Ветхый и Новый Заветъ,
на които найглавно то содържаніе е Спаситель
нашъ Исусъ Христосъ благодатель чрезъ евангелска
та вѣра, който прѣдъ сложеніе то на міра въ на-
шя слава е былъ опредѣленъ, отъ начало то мѣ
прѣдвзвѣщенъ, отъ Пророцы тѣ проповѣданъ,
чрезъ жертвы тѣ и обряды тѣ прѣдобразованъ,
чрезъ закона прѣдготованъ и отъ Св. Благовѣстіе
на всички тѣ поднебесни проповѣданъ. Въ тѣхъ
состоитъ прочее всичко то пророческо и Апостолско
поученіе, което безъ съмненіе потрѣбно е за истин-
на тѣ Христіанскѣ вѣрѣ, зашто то она безъ то и
безъ добры тѣ дѣла е мъртва: Всака Христіанинъ
има прочее потрѣба неотмѣнна отъ то пророче-
ско и Апостолско поученіе, което съобемва въ Св.
Писаніа та. Но понеже тѣмъ Писаніа та всакомъ
не съудобопонатни, нито всака има сила и вре-
мя за да ги проговори всички те; и на дѣца та,
на които законно то образованіе отъ тѣхъ трѣба
да зачинава не е возможно всички те да са пре-
подаватъ. Зато потрѣба бѣше, мадри тѣ чело-
вѣцы надихани отъ Бога, да предвидѣтъ за оуле-
сненіе то на таа трудность, и да препишѣтъ въ
кратцѣ най главны тѣ и най изрядни тѣ части
на Божественни те Писаніа та, които са мнили